

(Justitsministeren]

være overordentlig vanskeligt at få inddrevet nogen form for bøde.

Erlendsson (FP):

Det sidste ræsonnement, som justitsministeren kom med, kan jeg i hvert tilfælde ikke være enig i, nemlig at hvis tilstrækkeligt mange begår en forbrydelse, må man ophøre med at forfølge deres lovovertrædelse. Det var jo faktisk det, ministeren sagde i sin sidste bemærkning, inden han forlod talerstolen.

Så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at rigsadvokatens cirkulære er dateret den 15. juli 1969. Bekendtgørelse af lov om euforiserende stoffer er ganske rigtigt bekendtgjort den 21. juli, altså 6 dage efter, men loven er vedtaget den 18. juni 1969, altså før rigsadvokatens bekendtgørelse.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg skal for en sikkerheds skyld gentage, at der ikke er tale om at gøre noget lovligt, fordi det er noget, som overtrædes af mange. Jeg præciserede, at det er ulovligt også at være i besiddelse af euforiserende stoffer, og at en advarsel er en strafferetlig sanktion. Men når man skal vælge sanktionsformerne, er man nødt til at se på, i hvilket omfang man kan gøre det med en rimelig udsigt til succes, men dér taler jeg om et valg mellem forskellige sanktionsformer.

For så vidt angår rigsadvokatens cirkulæres forhold til lovgivningen forstod jeg ikke rigtig hr. Erlendssons indlæg. Det er i hvert fald givet således, at rigsadvokaten netop henviser til lovgivningens forarbejder, og det er naturligvis særdeles relevant for rigsadvokaten at gøre det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 829

2) Til *justitsministeren* af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren drage omsorg for, at loven om handel med euforiserende stoffer bliver overholdt i fristaden Christiania, således at der omgående bliver indsat den fornødne politistyrke til at anholde enhver, der er i besiddelse af ulovlige stoffer?«

Skriftlig begrundelse

Det er simpelt hen for dårligt, at Danmarks befolkning skal finde sig i, at der om sættes for over en kvart mill. kr. hash i Christiania. Ét er, at ministeren og hans partifæller ønsker området bevaret som et fristed for slappe og karakterløse mennesker, men det kan bestemt ikke være rigtigt, at det derfor accepteres – som et led i det sociale eksperiment – at der frit kan sælges hash af så enorme størrelser, som det fremgår af nyhedsmedierne den 21. marts 1981.

Ministeren og hans kollega indenrigsministeren har jo gentagne gange fra folketingets talerstol fået fremskridtspartiets tilsagn om at medvirke til at give de nødvendige bevillinger til bekæmpelsen af narkotikamisbruget. Hvorfor bliver regeringen så ved med at tøve? Hash er – uanset hvad Klaus Rifbjerg og andre fortalere for hash siger – en begyndelse til brug af endnu mere skadelige stoffer. Det vil ikke længere blive accepteret af fremskridtspartiet. Regeringen har igennem det sidste halve år fået så mange tilkendegivelser fra folketingets flertal om at bekæmpe narkoen effektivt, at det nu efter spørgerens opfattelse må være rimeligt at rejse forespørgsel til ministeren, hvis der ikke sættes ind med de nødvendige midler, som ministeren har et politisk flertal for.

Voigt (FP):

I forbindelse med beslutningsforslag nr. B 26, som folketinget behandlede i samlingen 1978–79, blev der stillet en lang række spørgsmål, og bl. a. fik jeg mange knubbede ord med på vejen, fordi man syntes, det var urimeligt, at jeg stillede 132 spørgsmål til et enkelt forslag om Christiania.

Men jeg har nu en del af de spørgsmål og svar liggende her, som findes på et bilag til betænkningen. Det fremgår af spørgsmål 19, hvor jeg spurgte, hvor meget narkotika politiet indtil i dag havde fundet på Christiania – altså til 1978 – at man i Christiania starter med, at der i 1971 er fundet 11 g og i 1978 er konfiskeret 19½ kg. Nu taler man her i 1981 om i tonsvis. De skriver i deres eget blad derude, at der dagligt omsættes for 750.000 kr. Derfor finder jeg det noget ejendommeligt, at man dengang fra justitsministeriets side anførte, at der ikke kunne siges at være tale om en egentlig stigning i narkokriminali-